

N:o 312.

Af Herr A. J. Sandstedt: Angående nedsättning i den af Kongl. Maj:t föreslagna hästvakansafgiften för rusthållen vid Smålands Grenadier-bataljon.

Kongl. Maj:t har, med åberopande af Rikets Ständers uti skrifvelse den 30 November 1863 afgifna yttrande att kavalleriets förstärkande med indelt eller värfvad trupp borde kunna med största fördel åstadkommas i förening med vakanskontraktens förnyande vid de afsutna rusthålls-regementena och vakansafgifternas höjande till ett belopp, närmare motsvarande värdet af den skyldighet, de äro beräknade att ersätta, i bref den 25 sistlidne Oktober förordnat, att rusthållarne vid Lifregementets Grenadier-korps, Andra Lifgrenadier-regementet, Westgöta regemente och Smålands Grenadier-bataljon skulle, enär de nuvarande hästvakansafgifterna icke motsvara kostnaderna för tilhandahållande af häst och hästmundering, höras huruvida de, för den händelse att Kongl. Maj:t skulle finna skäl tillåta regementena och korpserna att, med bibehållande af alla de till rustningens vidmagthållande anslagna räntor, fortfarande för en tid af trettio år från den nuvarande kontraktstidens slut förblifva infanteri, kunde vara villiga att, för befrielsen under samma tid från skyldigheten att tilhandahålla hästar och hästmunderingar, erlægga en med 18 kubikfot 9 kannor spanmål, hälften råg och hälften korn, förhöjd afgift, hvilken derigenom skulle komma att utgöra vid Lifregementets Grenadierkorps, Andra Lifgrenadier-regementet och Westgöta regemente 66 kubikfot eller 10½ tunnor spanmål i stället för nuvarande beloppet 7½ tunnor, samt vid Smålands Grenadier-bataljon 63 kubikfot eller 10 tunnor, i stället för nuvarande beloppet 7 tunnor spanmål.

Hvad beträffar Smålands Grenadier-bataljon, som är förlagd inom Jönköpings och Kronobergs län, så hafva vid hållna sammanträden en del rusthållare ovilkorligen ingått på afgiftens förhöjande, andra medgifvit detsamma under framställning af den önskan, att någon nedsättning i den föreslagna förhöjningen måtte erhållas, och åter andra vägrat att ingå på förhöjningen, den de ansett allt för högt tilltagen, såsom utgörande nära hälften mera än den innevarande vakansafgiften. Emellertid torde det icke kunna förnekas att de delar af Jönköpings och Kronobergs län, der kavalleriet blifvit till infanteri förändradt, äro, med undantag möjligen af

en

en eller annan bättre trakt, vida sämre och svagare än de trakter, der kavalleriet blifvit bibehållet, hvilket förhållande säkerligen blifvit åtminstone till någon del taget i beräkning vid vakansafgiftens bestämmande till sitt nuvarande belopp, ty utan tvifvel uppgjordes äfven då en jemförlig beräkning af rustningsbesväret och vakansafgiften. Härtill kommer att vid den tid, då denna afgift bestämdes, spanmålen hade ett vida lägre penningevärde än nu, hvaremot priset å hästar och värdet af hästmunderingar icke torde hafva sedan den tiden stigit i samma förhållande. Nu finnas ock i sanning rusthållshemman, som dels äro så styckade emellan flera egare och dels äro så svaga, att de icke mäga draga en så hög vakansafgift, som den föreslagna; och de till rustningens vidmagthållande anslagna räntor, de så kallade augmentsräntorna, äro så ojemnt fördelade, att rusthåll finnas, som knappt åtnjuta 80 R:dr i augmentsränta, då deremot andra rusthåll få uppbära ända till 160 R:dr, och detta icke alltid i anseende till rusthållshemmanens bättre beskaffenhet. På dessa skäl hafva de rustande allmänt ansett den föreslagna förhöjningen vara alltför högt tilltagen, såsom lämdande till de rustandes skada och förlust, enär derigenom dels landtmannens af onera och utskylder hårdt betryckta och derföre mycket öfverklagade ställning än mera försämras och dels rusthållshemmanen minskas i värde med 1,000 R:dr.

Allmänheten hyser ock den föreställningen, såväl att afsigten med den föreslagna förhöjningen icke kan vara, hvarken att tvinga de rustande vid Smålands Grenadier-bataljon att uppsätta hästar och hästmunderingar för tjenstgöring såsom kavalleri, eller ens att uppsätta ett helt nytt kavalleri-regemente, dertill väl hela landet och icke blott vissa delar af detsamma borde bidraga, som ock att kavalleriets förökande icke torde vara behöfligt, utan att enda afsigten med förhöjningen vore att bereda en penningetillgång, som här blefve ganska betydlig, och hvilken skulle komma att användas till helt annat ändamål än det antydda.

På grund af det sålunda anförda, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del medgifva och hos Kongl. Maj:t i affåtande skrifvelse tillstyrka en sådan nedsättning i den föreslagna förhöjningen, att denna bestämdes antingen till 9 kubikfot 5 kannor, så att, då den nuvarande hästvakansafgiften utgör 44 kubikfot 1 kanna eller 7 tunnor, den skulle komma att uppgå till 53 kubikfot 6 kannor eller $8\frac{1}{2}$ tunnor spanmål, hälften råg och hälften korn, eller också till 6 kubikfot 3 kannor för hvarje rusthåll, som i augmentsränta icke åtnjuter fullt 100 R:dr eller deremot svarande spanmål, till 8 kubikfot 5 kannor för de rusthåll, som sålunda hafva från och med 100 till och med 120 R:dr; samt till 12 kubikfot 6 kannor för de rusthåll, som tillgodonjuta mer än 120 R:dr i augmentsränta,

så att hästvakansafgiften komme att i en sålunda graderad skala utgå med 8 à 8½ tunnor spanmål af hvarje rusthåll vid Smålands Grenadier-bataljon.

Om remiss anhålles till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 25 Januari 1868.

A. J. Sandstedt
från Jönköpings län.